

Direktøren fornøden Meddelelse saavel til Arbejdsgiveren som til vedkommende Arbejdsanvisningskontor om, at yderligere Anvisning ikke foretages.

§ 6.

Stk. 1. Det skal herefter være forbudt for Betaling, hvad enten den udredes direkte eller indirekte, at tilbyde eller yde sin Mellemkomst, være sig ved Anvisning eller paa anden Maade, ved Ansættelse af Funktionærer i Haandværks-, Industri-, Transport- eller Handels- og Kontorvirksomhed.

Stk. 2. Pladsanvisning, som udøves af Foreninger af Principaler eller Funktionærer indenfor Haandværks-, Industri-, Transport-, Handels- og Kontorvirksomhed eller af Engageringskontorer, som er oprettede af saadanne Foreninger, eller af Handelsskoler, tekniske Skoler og lignende, omfattes ikke af foranstaaende Forbud, for saa vidt der ikke tages Betaling for den enkelte Anvisning, og vedkommende Institution har erholdt offentlig Anerkendelse af sin Anvisningsvirksomhed.

Stk. 3. Den i Stk. 2 omhandlede offentlige Anerkendelse meddeles af Direktøren. Anerkendelse gives, naar Institutionen underkaster sig de nærmere Regler, som fastsættes af Socialministeren angaaende Direktørens Tilsyn med Arbejdsanvisningsvirksomheden og dennes Samarbejde med den offentlige Arbejdsanvisning. Anerkendelse kan dog nægtes, naar Direktøren skønner, at der ved den paagældende Ordning tilsigtes en Omgaaelse af det i Stk. 1 indeholdte Forbud. Anerkendelsen kan tilbagekaldes, naar det skønnes, at Virksomheden væsentlig tilsidesætter de ved Anerkendelsens Meddelelse opstillede Vilkaar.

Stk. 4. Saafremt det indenfor visse Omraader — faglige eller lokale — maa anses nødvendigt for at tilfredsstille den tilstedeværende Trang til Anvisning, at der gives Adgang til at udøve Pladsanvisning for Betaling, kan Socialministeren efter Samraad med Direktøren og vedkommende Principal- og Funktionærorganisationer, uanset det i Stk. 1 indeholdte Forbud, meddele Foreninger eller Personer Tilladelse til at drive Pladsanvisning for Betaling i den Udstrækning og paa de nærmere Vilkaar — derunder angaaende Tilsyn — som Ministeren anser det for paakrævet at foreskrive. Saadan Tilladelse kan dog højst meddeles for 5 Aar ad Gangen, og en meddelt Tilladelse kan tilbagekaldes, saafremt Virksomheden væsentlig tilsidesætter de givne Forskrifter.

Stk. 5. Overtrædelse af Bestemmelserne i Stk. 1 og 2 straffes med Bøder fra 30 Kr. til 200 Kr. for hver Person, til hvis Ansættelse i Plads den paagældende har tilbudt eller ydet sin Mellemkomst. I Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Fængsel. Sagerne behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 7.

Stk. 1. Det skal herefter være forbudt uden Bevilling, for Betaling, hvad enten den udredes direkte eller indirekte, at tilbyde eller yde sin Mellemkomst, være sig ved Anvisning eller paa anden Maade, ved Fremskaffelse af Arbejdskraft til midlertidig Hjælp ved enhver Art af Husgerning. Kun en Person, hvem en saadan Bevilling er meddelt, har Ret til at betegne sin Virksomhed som Husgerningskontor. Bevilling kan ikke meddeles til at drive saadan Virksomhed i Kommuner, hvor der findes et anerkendt kommunalt Arbejdsanvisningskontor, eller hvorfra der er let Adgang til at benytte et i en anden Kommune beliggende anerkendt kommunalt Arbejdsanvisningskontor.

Stk. 2. Bevilling til at have Husgerningskontor meddeles af Direktøren. Den kan gives for et begrænset Aaremaal. De nærmere Regler angaaende Betingelserne for Bevillingers Meddelelse, om Husgerningskontorers Samarbejde med den offentlige Arbejdsanvisning og om Kontrol med Kontorernes Virksomhed fastsættes af Socialministeren efter Indstilling